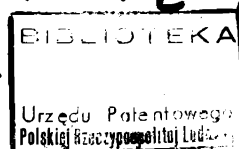

3 grudnia 1927 r.

2

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ OPIS PATENTOWY

Nr 6381.

Kl. 45 ~~b~~ 11.

Raimund Poleschensky
(Windsheim, Niemcy).

45b, 7/04

Siewnik.

Zgłoszono 3 października 1924 r.

Udzielono 24 listopada 1926 r.

Do stworzenia najpomyślniejszych warunków kiełkowania, wzrostu i dojrzewania nasion zbożowych, należy je rozrzucić na odpowiednich odległościach jedno od drugiego, aby poszczególne rośliny posiadały dostateczną przestrzeń, powietrze i światło i nie przeszkadzały sobie wzajemnie przy wzrastaniu. Wynaleziony siewnik zapewnia ziarnom warunki powyższe i cel ten osiąga zapomocą urządzenia składającego się z pewnej ilości czerpaków kleszczowych, umieszczonych na tarczy wirującej, które chwytają ziarno ze skrzynki wysiewnej i wrzucają je do gruntu na ściśle ustalonych odległościach jedno od drugiego.

Rysunek przedstawia jako przykład wykonania najistotniejsze części wynalezionego siewnika, a mianowicie: fig. 1 jest rzutem bocznym poszczególnych części

maszyny w chwili chwytania, przenoszenia i wyrzucania ziarna, fig. 2 przedstawia pojedynczy czerpak kleszczowy w stanie otwartym, fig. 3—rzut poziomy tego czerpaka, fig. 4—otwarty koniec chwytu kleszczowego w skali większej.

Nie różniące się w niczem między sobą czerpaki kleszczowe umocowane są na tarczy wirującej 1. Każdy czerpak kleszczowy składa się, jak to wynika z fig. 2 i 3, z łyżeczki 2 z korytkiem 3 i dźwigni naciskowej, połączonej z czerpakiem przegubowo osią 4. Sprężyna 5 naciska na ramię 6 dźwigni 7. Wał napędny 12 wprawia w ruch, np. zapomocą łańcucha 16, os 9 siewnika i osadzoną na niej tarczę 1. Do nieruchomej ściany osłony 11 przymocowana jest prowadnica 8, zamykająca lub otwierająca umieszczone na wirującej tarczy 1 czerpaki.

Łyżka 2 czerpie w położeniu otwartem (15 na fig. 1) ze zbiornika nasion 17 pojedyncze ziarna swem korytkiem 3, które posiada taki wymiar, że chwyta tylko po jednym ziarnie i przy dalszem wirowaniu tarczy 1 wynurza się z warstwy nasienia. Jednocześnie ramię 6 dźwigni przyciskającej ziarno ześlizguje się z prowadnicy 8 i sprężyna 5 przyciska dźwignię 7 do łyżeczki 2, zamykając w ten sposób ziarno w korytku 3. Podczas dalszego obrotu ramię 6 dźwigni przyciskającej ziarno uderza o prowadnicę 8, podnosząc dźwignię naciśkową 7 i wyrzucając z korytka 3 ziarno, które spada lejem 10 bezpośrednio do bródki.

Korzystnie jest zawiesić przyrząd siewny przegubowo na ostoi maszyny 18, aby mógł się zawadzać o ziemię, co zmniejsza wysokość spadania ziarna po wyrzuceniu go czerpakiem.

Zaletą, jaką wykazuje narzędzie niniejsze w porównaniu z siewnikami innemi, polega na tem, że czerpak wrzuca ziarno bezpośrednio w bródkę, co wyklucza wszelką nierównomierność rozsiewania, spotykane go w innych maszynach, w których ziarno spada z większej wysokości.

Zmieniając szybkość obrotów wału na-

pędzającego 12, można miarkować dowolnie odległość pomiędzy poszczególnymi wysiewanemi ziarnami. Zapomocą dźwigni 13 można podnosić lub opuszczać pojedynczy przyrząd siewny, lub grupę umieszczonych razem przyrządów wysiewających.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Siewnik, znamienny tem, że posiada tarczę zaopatrzoną w czerpaki do chwytania ziaren do wysiewu, urządzone w kształcie kleszczy, które podczas ruchu obrotowego tarczy chwytają tylko po jednym ziarnku, zaciskają je, a po swem samoczynnem otwarciu pozwalają mu spadać na ziemię.

2. Siewnik według zastrz. 1, znamienny tem, że koniec czerpaka kleszczowego (2) zaopatrzony jest w korytko (3), w którem może mieścić się tylko jedno ziarno, przy czem oswobodzenie ziarna z korytka czerpaka uskutecznia się samoczynnie przez ściśnięcie sprężyny (5) zapomocą prowadnicy (8).

Raimund Poleschensky.

Zastępca: M. Skrzypkowski,
rzecznik patentowy.

